

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, prema čijim odredbama visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi s implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi s tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim “donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI .2) “mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta;

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra

da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Konstatirajući da je Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira, u komunikeu donesenom u Briselu 20. marta 2001. godine naglasio da "operativne i efikasne državne institucije, sudska reforma, poštivanje vladavine prava i propisno vršenje vlasti, i dalje ostaju od suštinske važnosti za implementaciju Mirovnog sporazuma";

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njenim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira 28. februara 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. jula 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostepenom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne ometa obaveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom komunikeu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. septembra 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća

sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se, između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u komunikeu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira održanog 15. marta 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima Bosne i Hercegovine da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Svjestan činjenice da, u cilju da sistem pravosuđa funkcioniра i da krivično zakonodavstvo može zaštititi vrijednosti društva i humanosti, mora postojati ozbiljan pristup izvršenju krivičnih sankcija, kao važna faza u omogućavanju vršenja pravde;

Vidjevši da određene odredbe domaćeg zakonodavstva o izvršenju krivičnih sankcija, koje se takođe primjenjuje na predmete ustupljene Bosni i Hercegovini od strane MKSJ-a, mogu onemogućiti efikasno izvršenje krivične sankcije nakon njenog izricanja;

Konstatirajući da su zakoni o izvršenju krivičnih sankcija Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta izmijenjeni i dopunjeni 2007. godine, s ciljem da se riješe nedostaci zapaženi u sistemu izvršenja zatvorske kazne;

Pozivajući se nashvatanje da je donošenje na entitetskom nivou bilo nepotrebno, te da će organi vlasti Federacije Bosne i Hercegovine uskladiti svoj zakon s ovim izmjenama i dopunama u što je moguće kraćem vremenskom periodu;

Uz žaljenje što to nije postignuto, prvenstveno zbog toga što su organi vlasti namjerno zanemarili ovo pitanje tokom gotovo 20 mjeseci, uprkos brojnim pismenim i usmenim kontaktima u kojima je od njih uporno zahtijevano da pristupe rješavanju ovog pitanja;

Uvjeren da svi organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pažnju promjenama u zakonodavstvu prijeko potrebnim kako bi se riješili problemi u vezi s izvršenjem krivičnih sankcija, posebno u predmetima ratnih zločina;

Svjestan nužnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršenju krivičnih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine

(“Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine”, br. 44/98 i 42/99)

Zakon koji slijedi i koji čini sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kako je predviđeno u članu 14. ovog zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u “Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine”.

*Sarajevo, 20. februara
2009.*

*Miroslav Lajčák
Visoki predstavnik*

ZAKON

o IZMJENAMA i DOPUNAMA ZAKONA O IZVRŠENJU KRIVIČNIH SANKCIJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

(Novi član 1.a)

U Zakonu o izvršenju krivičnih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik Federacije Bosne i Hercegovine, br. 44/98 i 42/99; u daljem tekstu: Zakon), iza člana 1. dodaje se novi član 1.a koji glasi:

»Član 1.a

(1) Na izvršenje krivičnih sankcija koje je izrekao Sud Bosne i Hercegovine primjenjuje se zakon Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija.

(2) Na izvršenje pritvora određenog od strane Suda Bosne i Hercegovine primjenjuju se zakoni Bosne i Hercegovine kojima se uređuje izvršenje pritvora.«

Član 2.

(Dopuna u članu 4.)

U članu 4. Zakona, stavu (1), iza riječi »nadležni sud određen zakonom kantona« dodaju se riječi »ili drugi nadležni sud«.

Član 3.

(Dopuna u članu 19.)

U članu 19. Zakona, iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi:

»(2) O uvjetnom otpustu osoba osuđenih u skladu s nadležnosti Bosne i Hercegovine u krivičnim stvarima, konsultovat će se Sud Bosne i Hercegovine po pitanju primjenjivog zakona.«

Član 4.

(Dopuna u članu 22.)

U članu 22. Zakona, iza riječi »sud na čijem području osuđeni ima prebivalište, odnosno boravište«, dodaju se riječi »ili Sud Bosne i Hercegovine kada je taj sud izrekao kaznu«.

Član 5.

(Izmjene u članu 24.)

(1) U članu 24. Zakona, stavu (6), riječi »u roku od osam dana« zamjenjuju se riječima »što prije, ali najkasnije u toku istog dana«.

(2) U stavu (7) člana 24. Zakona, riječi »najkasnije u roku od tri dana« zamjenjuju se riječima »što prije, ali najkasnije u toku istog dana«.

Član 6.

(Dopuna člana 61.)

U članu 61. Zakona, iza stava (4) dodaje se novi stav (5) koji glasi:

»(5) O premještaju osobe osuđene od strane Suda Bosne i Hercegovine može se odlučiti isključivo u skladu sa zakonom Bosne i Hercegovine o izvršenju krivičnih sankcija.«

Član 7.

(Izmjena člana 89.)

Član 89. Zakona mijenja se i glasi:

»(1) Osuđenoj osobi se mogu odobriti sljedeće pogodnosti koje

se koriste van ustanove, i to:

- a) slobodno kretanje van kruga ustanove u trajanju do 24 sata nakon svakih izdržanih sedam dana kazne zatvora (četiri puta u mjesecu koje u principu treba koristiti neradnim danom);
- b) slobodan izlaz u grad u trajanju do pet sati jednom u mjesecu;
- c) dopust do šest dana u toku jedne godine izdržavanja kazne zatvora. Nakon svakih dva mjeseca provedenih na izdržavanju kazne zatvora osuđenom se može odobriti do jedan dan dopusta;
- d) dopust do sedam dana u toku jedne godine izdržavanja kazne zatvora u slučaju teške bolesti ili smrti člana porodice, elementarnih nepogoda ili teških socijalnih slučajeva;
- e) slobodno kretanje van kruga ustanove do dva dana u toku jedne godine za vjerske praznike;
- f) za svaki državni praznik slobodno kretanje van kruga ustanove do jedan dan u toku jedne godine;
- g) godišnji odmor u krugu porodice.«

Član 8.

(Novi član 89.a)

Iza člana 89. Zakona, dodaje se novi član 89.a koji glasi:

»Član 89.a

(1) Nadzor je obavezan ako je pogodnost koja se koristi izvan ustanove odobrena:

- a) osobi osuđenoj na kaznu zatvora do deset godina za krivično djelo genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnog zločina, terorizma, neovlaštene proizvodnje i prometa opojnim drogama, sprječavanja provratka izbjeglih i raseljenih osoba;

b) osobi osuđenoj na kaznu zatvora dužu od deset godina, bez obzira na vrstu krivičnog djela;

c) alkoholičaru, ovisniku o drogama ili višestrukom povratniku.

(2) Ako se pogodnost koja se koristi van ustanove odobrava osobi koju je osudio Sud Bosne i Hercegovine, o tome se što prije obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, ali najkasnije prije početka korištenja pogodnosti.«

Član 9.

(Izmjena člana 90.)

Član 90. Zakona mijenja se i glasi:

»(1) Sljedećim se osobama neće odobriti korištenje pogodnosti izvan ustanove prije isteka jedne polovine zatvorske kazne:

a) osobama osuđenim na kaznu zatvora u trajanju do deset godina za krivično djelo genocida, zločina protiv čovječnosti, ratnog zločina, terorizma, neovlaštene proizvodnje i prometa opojnim drogama, sprječavanja povratka izbjeglih i raseljenih osoba;

b) svim osobama osuđenim na kaznu zatvora dužu od deset godina, bez obzira na vrstu krivičnog djela;

c) alkoholičarima, ovisnicima o drogama ili višestrukim povratnicima.

(2) Osobama osuđenim na kaznu zatvora od pet do deset godina, koje nisu počinile krivična djela iz stava (1), tačaka a) i b) ovog člana i koje nisu višestruki povratnici, alkoholičari ili ovisnici o drogama, može se odobriti pogodnost koja se koristi van kruga ustanove, nakon izdržane jedne trećine zatvorske kazne.

(3) Drugim osuđenima može se odobriti pogodnost koja se

koristi van kruga ustanove nakon izdržane jedne četvrtine zatvorske kazne.

(4) Mišljenje nadležnog policijskog organa i nadležne općinske službe za socijalnu zaštitu potrebno je prilikom odlučivanja o odobravanju korištenja pogodnosti iz člana 89. ovog Zakona osuđennicima koji su počinili krivično djelo iz stava (1) tačaka a) i b) ovog člana, ili osuđennicima za koje se procijeni da bi boravkom na slobodi izazvali javne neredе ili ukoliko je to potrebno iz sigurnosnih razloga

(5) Kriteriji iz stavova (1), (2), (3) i (4) ovog člana ne primjenjuju se na odobrenje pogodnosti iz člana 89. tačke d) ovog Zakona koje se koriste isključivo u iznimnim slučajevima.

(6) Pored zahtjeva za odobrenje pogodnosti iz člana 89. tačke d) ovog Zakona, osuđenik je dužan podnijeti pismeno obrazloženje razloga za traženje dopusta.

(7) Nevraćanje sa dopusta u roku od 24 sata po isteku odobrenog perioda, bez odgovarajućeg i po mogućnosti prethodnog opravdanja, smatraće se bjekstvom.

(8) Pogodnosti iz člana 89. ovog Zakona ne smiju se koristiti izvan teritorije Bosne i Hercegovine.«

Član 10.

(Dopuna u članu 91.)

(1) U članu 91. Zakona, dodaje se novi stav (1) koji glasi:

»(1) Uvjeti i način korištenja pogodnosti iz člana 89. ovog Zakona, kao i onih koje se koriste unutar ustanove, propisuju se kućnim redom.«

(2) Sadašnji stav (1) člana 91. Zakona postaje stavom (2).

Član 11.

(Dopuna u članu 92.)

(1) U članu 92. Zakona, dodaje se novi stav (1) koji glasi:

»(2) Pritužbe protiv odluka o korištenju pogodnosti mogu se podnositi Ombudsmenu za ljudska prava Bosne i Hercegovine.«

(2) Sadašnji stav (1) člana 92. Zakona postaje stavom (2).

Član 12.

(Dopuna u članu 106.)

U članu 108. Zakona, iza stava (5) dodaje se novi stav (6) koji glasi:

»(6) U vezi s uvjetnim otpustom osoba osuđenih prema nadležnosti Bosne i Hercegovine u krivičnim stvarima, konsultovat će se Sud Bosne i Hercegovine i Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine po pitanju primjenjivog zakona.«

Član 13.

(Izmjena u članu 112.)

U članu 112. Zakona, stavu (4), riječi »u roku od osam dana« zamjenjuju se riječima »što prije, ali najkasnije tokom istog dana«.

Član 14.

(Stupanje na snagu ovog Zakona)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u »Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine«.